

Ünlü tarihçi İbn-i Haldun, “ Kitabu’l- İber adlı eserinde yazdığı “ Mukaddimesinde, din temelli devletlerin yok olmasının mukadder olduğunu söyler. Geçmiş tarihe bakıldığında, kurulan Müslüman devletler, en fazla bir ya da iki iki yüz yıl sonra dağılmış, haritadan silinmiş ve bu gün adları dahi kalmamıştır. Büyük imparatorluklardan kopanlar arasında ayakta kalanlar veya varlığını, sürdürenler ise, bağımsızlıklarını kazananlar ve devlet geleneğine sahip olanlardır. Buna en güzel örnek kendi milletimizdir. Ünlü tarihçi Kemal H. Karpat ‘ın tespitleri de bu yöndedir. “ Gerçekten, devlet ve toplum olarak, köklü gelişmeler geçirerek, bu güne kadar, yedi yüz yıl süre ile varlığını devam ettiren tek Müslüman devleti Osmanlı ve bu günkü Türkiye’dir der. Devletlerin devamlılığında yenilikler elbette gerekebilir. Ancak devletler bu değişimleri sağlıklı yönetebildikleri sürece ayakta kalabilirler ve güçlerini sürdürebilirler. Devletlerin güçlü kalabilmesi ya da varlığını sürdürebilmesi, değişimi okuyabilme yeteneklerine de bağlıdır. Bin yıllık geleneğe baktığımızda, pek çok kültürü bünyesinde barındırmış olan Türk milleti, asimilasyon politikalarını asla başvurmamış; dahası, nasıl bir arada yaşanabileceğini tüm dünyaya göstermiştir. Dünyanın hiçbir şehrinde, kilise, sinagog ve cami üçlüsünü yan yana görmek mümkün değildir. İstanbul’da, Bursa’da, Edirne’de örneklerini gördüğümüz bu mabetler/ ibadethaneler- bazıları aynı bahçeye açılırlar- kültürümüzün medeniyetimizin ve hoşgörümüzün mesajını tüm insanlığa en güzel şekilde verir.

Bazı itirazların geleceğini bilerek yazıyorum bu satırları... Öncelikle yakın tarihle ilgili fırtınaların kopartıldığı şu günlerde... Hatalar olmuştur. Olmaması da mümkün değildir. Ama şunu sormadan geçmeyelim, hataları olmayan devletler var mıdır dünyada? Ortaçağ Avrupas’ından örnekler verecek değiliz. İlk dönem İslam tarihini dikkate alarak söylüyorum bunu. Hz Peygamberin çok yakın arkadaşlarının bizzat tanık olduğu veya içinde yer aldıkları, hele daha sonraki süreçte yaşanan dini, siyasi olayları hatırlayalım.

Dolayısıyla her dönemde, iktidarın, gücün, hırsın beraberinde getirdiği, ahlaki, hukuki yanlışlıklar hep var olmuştur. Asıl olan bunlardan ders alıp haksızlıkların, adaletsizliklerin önüne geçmektir. Kin ile intikam ile bir yere varılamayacağı bilinmelidir. Kaldı ki eğer bir yerde zulüm varsa, orada devamlılık beklemek boşunadır. Ünlü Devlet adamı ve tarihçi Koçi bey; “ küfür ile dünya durur, zulüm ile durmaz” derken bu gerçeği dile getirir.

Bazı değerleri dikkate almayan ve onlar üzerinden bir bilinç oluşturmeyen devletler, hafızalarını yitirmiş insanlara benzerler. Kimliklerini de, kişiliklerini de gün gelir yitirirler. Hafıza dildir, tarihtir, bayrak sevgisidir, vatan aşkıdır, edebiyattır, musikidir.... Ve bir medeniyeti oluşturan ve uzun süre yaşamasını sağlayan o toplumun maneviyatıdır. Diğer taraftan devleti oluşturan kurumlar vardır. Bu kurumların ayakta kalmasını, sistemin işlemlerini sağlayan, “ devlet-i ebed müddet “ anlayışı devlet kurumlarının da yüzyıllar boyunca devam etmesini sağlamıştır. Dolayısıyla milli ve manevi değerlerini muhafaza edemeyen, dilini, tarihi, özünü devam ettiremeyen devletler ve milletler erimeye, çürümeye ve yok olmaya mahkumdurlar.

Çok hassas bir süreç yaşıyoruz. Kimliğimiz üzerinden yapılan tartışmaları, “ belirsizlikler “ üzerinden yapılan konuşmaları anlamak mümkün değildir. Tüm milletin değerleri olarak ifadelendirebileceğimiz, bayrak, T.C ve benzer kavramların veya sembollerin indirilmesini, çıkartılmasını sessiz çoğunluk dikkatle takip etmektedir. Ortak değerlere yetkililer başta olmak üzere herkesin hassasiyet göstermesini bekliyoruz. Allah korusun, en ufak bir kıvılcım koca milleti perişan edebilir. Suriye gözümüzün önünde... Bizi bir arada tutan değerlere sıkıca sarılmamız gerekiyor. .

Kalın sağlıcakla !